

Когда дядя Сан открыл железную дверь общественного дома, он увидел, что дверь была заполнена солдатами с заряженными пистолетами, каждый с факелоподобным взглядом, и они, очевидно, были элитными солдатами.

"Старик, скажи своему хозяину, чтобы вышел и пошел с нами!" Тот, кто лидировал, очевидно, лидировал в отряде, и из его нарукавной повязки было ясно, что его звание не было низким, его крепкая фигура была большой и высокомерной.

"Могу я спросить, что случилось с нашим хозяином, военными хозяевами? Она только что уснула!" Третий дядя изо всех сил старался улыбаться, он знал, что бесполезно рассуждать с таким человеком, он мог только мириться с этим на время.

"Просто заснул, но встань даже ради меня! Просто скажи ей, что если она не выйдет ночью, фабрика Фаро не будет открыта завтра, так что делай то, что должен!" Офицер закричал.

Его голос пронесся на большое расстояние, и общественные дома вокруг него были освещены, но некоторые из них сразу замолчали, когда увидели через окна, что это была армия.

"Хозяин армии, мы ведем дела должным образом, я не знаю, где мы обидели тебя, старик, ты можешь объяснить, чтобы я мог отчитаться!" Третий дядя кивал и кивал.

"Выходи, когда скажешь хозяину выйти, где вся эта ерунда, если не будешь кричать, не вини меня за то, что я арестовываю людей напрямую! Мы, солдаты, все грубияны!" [...]

[...] [...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...]

[...]

[...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...]

[...] [...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...] [...] [...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...] [...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...] [...] [...]

[...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...] [...] [...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...] [...]

[...] [...]

[...] [...]

[...]

[...] [...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

[...]

<http://tl.rulate.ru/book/41144/1286570>